

Ban Reial

Sonen castanyoles, dolçaines, tabalets.
Canten els pastors, aguarden rostres impacients.
Patges, ajudants reials, aviseu Ses Majestats
perquè no hi ha dubte, a Alcoi hem arribat.

Xiquetes, xiquets, joves, gent major,
escolteu bé el missatge d'este vell Ambaixador.

Centenars, milers de torxes,
han anat il·luminant el camí.
Des de l'Orient fins a la Mariola,
els Reis, ho podem dir, ja estan ací.

Sabem que s'ha fet llarga l'espera,
però esta nit, entre teixos i carrasques,
al caliu d'una foguera llegiran les vostres cartes.

Han estat molts mesos viatjant,
fent passes a diari, sense descans
i arriben a esta màgica ciutat
una miqueta preocupats.

Creuant rius, mars i muntanyes,
han vist la por i la fam en ulls innocents,
els d'aquelles terres llunyanes
on fa ja dos mil anys portaren or, mirra i encens.

Però observen estes cares d'entusiasme,
farcides d'anhels i d'il·lusions
i saben que l'esperança, infants,
sou vosaltres, les noves generacions.

Continueu somiant en gran, sense límits, voleu alt
i seguiu sempre l'estel dels qui vos guien des de dalt.

Ara, aneu a casa a descansar,
dormiu tranquils, feu-me cas,
que Melcior, Gaspar i Baltasar
faran realitat tot allò que heu demanat.

I demà, cinc de gener,
ploga, neve o bufe el vent,
eixiu als balcons, ompliu els carrers,
perquè sereu testimonis del més gran esdeveniment.

En caure el sol, sobre els camells, seguint l'estrella,
baixaran des del Camí Ses Majestats els Reis d'Orient
entre nervis, crits i somriures d'orella a orella.
Beneïdes siguen eixes mirades innocents.

